ΕΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις τῶν παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπῶντούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Σ ω τ. Τ σ ο π ά ν η ν, Φαρακλάτα. Οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε ἐπιτυχεῖς. Φαίνονται σὰν βιαστικοὶ καὶ πρόχειροι. Στὸ ποίημα «Τὰ Μάγια τῆς Φύσεως» ἔχετε, π. χ., μερικὲς καλὲς ρίμες καὶ ἰδέες σωστές, ποιητικὲς ἀρκετά. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὰ ἄλλα σας ποιήματα. Ἴδοῦ, ἐπὶ παραδείγματι, τὸ δεύτερο ποίημά σας :

ΠΟΝΟΣ ΚΑΙ ΘΡΗΝΟΣ

Πῶς πονῶ τὴ δόλια τὴ μέρα,
ποὺ ζῇ τὸ πρωὶ ὥς τὸ βράδυ,
ποὺ φωτίζει ὅλη τὴ σφαῖρα,
πρὶν πεθάνει μὲς τὸ σκοτάδι.

Καὶ 'γὼ δὲν θὰ ζήσω αἰώνια,
μοῦ λέει συχνὰ ὁ λογισμός μου,
θὰ μὲ πάρουν καὶ μένα τὰ χρόνια
κ' ἡ ψυχὴ θὰ θρηνῇ τὸ χαμό μου.

Γράφετε, λοιπόν, πιὸ προσεκτικὰ κι' ἀσφαλῶς θὰ δημιουργήσετε κάτι τὸ τέλειο, κάτι τὸ ἄμεμπτο ποιητικῶς. — Κ. Γ α λ ά τ η ν, Πάτρας. Τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε καθόλου ἐπιτυχές. Αὐτὴ εἶνε ἡ εἰλικρινής μας γνώμη καὶ πρέπει νὰ τὴν λάβετε σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ τοῦ διηγήματός σας :

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΝΕ ΠΑΝΤΑ ΙΔΙΑ

«Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦτο ἄρρωστη ἡ γιαγιά μου σὲ μιὰ μακρυνὴ ἐξοχὴ ἔξω ἀπὸ τὸ Παρίσι. Ἐπειδὴ ἦτο πολὺ βαρειὰ ἄρρωστη καὶ γερή, προηγσθάνετο, φαίνεται, ὅτι ἡ Ἄτροπος ἡτοιμάζετο νὰ κόψῃ τὸ νῆμα τῆς ἐπιγείου ζωῆς της, καὶ μὲ ἐκάλεσε πλησίον της, διὰ νὰ αἰσθανθῇ διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν στοργήν, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει κανεὶς ἀπὸ ἕνα ἰδικόν του ἄτομον, καθόσον ἦτο μόνη της, περιτριγυρισμένη ἀπὸ ξένους. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι στὴς ἕξ τὸ πρωῒ μὲ τὴν δροσιὰ ἐξεκίνησα ἀπὸ τὸ σπίτι μου μὲ ἕνα ἀμάξι καὶ στὴς δώδεκα τὸ μεσημέρι ἔφθασα εἰς τὴν ἐξοχήν, κατόπιν διαδρομῆς διὰ μέσου ἀγρίων τοπίων, ἡ θέα τῶν ὁποίων, δὲν ξέρω καὶ γὼ γιατί, ἐπηύξανε τὴν πίεσιν ἐπὶ τοῦ στήθους μου, τὴν ὁποίαν εἶχον ἀπὸ τὴν προσδοκίαν ὅτι θὰ παραστῶ εἰς ἕνα θάνατον, κλπ. κλπ.».

Ἄν, ὅπως μᾶς γράφετε, ἔχετε κι' ἄλλα τέτοια διηγήματα, νὰ τὰ σχίσετε. Καὶ γ' ἀρχίσετε νὰ γράφετε νέα πράγματα, ἀφοῦ διαβάσετε προηγουμένως Ἑλληνικὰ καὶ ξένα διηγήματα, γιὰ νὰ κατατοπισθῆτε κάπως. — Σ π. Ξ α ν θ ά κ η ν. Τὸ ποίημά σας καὶ δὲν λέει σχεδὸν τίποτε καὶ κάτι θέλει νὰ πῇ. Ὡς προσπάθεια δὲν εἶνε καθόλου ἄξιον περιφρονήσεως. Μὲ ἄκομη περισσότερη «προσπάθεια», θὰ γινόταν τέλειο ἴσως. Τὸ δημοσιεύομε ἐδῶ καὶ περιμένουμε κάτι καλύτερο ἐκ μέρους σας :

ΤΡΙΟΛΕΤΟ

(Στὴ Λέλα....)

Τὸ προσωπάκι τὸ χλωμὸ καὶ μελαψό,
ὅ, τὸ προσμένω γιὰ νὰ φθῆ, γλυκειά μου Λέλα.

(Γι' αὐτοὺς τοὺς στίχους — τί μὲ νοιάζει ;—γέλα, γέλα !)

Σύ.προσωπάκι μου χλωμὸ καὶ μελαψό,
πόχεις ματάκια μπλαβοπράσινα, ἄχ ! [ἔλα,
στὸ πάθος μου γιὰ Σένα τὸ κοιμῶ
τὸ πρόσωπό σου τὸ χλωμὸ καὶ μελαψὸ
ὅ, τὸ προσμένω γιὰ νὰ φθῆ, γλυκειά [μου Λέλα.

Κ. Μ α υ ρ ι κ ά κ η ν, Κέρκυραν. Τὸ ἑξ 150 στίχων ποίημά σας γιὰ τὸ Ἀχίλλειον τῆς Κερκύρας δὲν εἶνε ἐπιτυχές, δυστυχῶς. Πολυλογεῖτε σ' αὐτὸ πολύ, πάρα πολύ. Καὶ στὶς ἰδέες του ὅμως εἶνε πενιχρὸ καὶ στὴ γλῶσσα του καθόλου ἁρμονικό. Ἰδού, π.χ., ἡ ἀρχή του :

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ

(Ἀφιεροῦται εἰς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν Κερκύρας)

Στὴν Κέρκυρα, ἀθάνατο, τ' Ἀχίλλειο [κτισμένο,
στέκεται ὑπερήφανο, σὰν γίγας ὑψω- [μένο.
Τὸ πράσινο ᾽χει φόντο του καὶ τὸ [λευκὸ στολή του,
καὶ δόξης φωτοστέφανος εἶνε στὴν [κορυφή του.
Ἡ Ἐλισσάβετ τὸ κτίστε, ἐκείνη τῆς [Αὐστρίας,
ἡ ἄτυχη Αὐτοκράτειρα, τὸ θῦμα [τῆς μανίας ἑνὸς ἀναρχικοῦ !

Μὴ γράφετε τόσο μεγάλα κι' ἀκόμα τέτοιου εἴδους ποιήματα. Σπανίως ἐπιτυγχάνουν. — Γ. Μ η τ σ έ α ν. Ὡς καὶ ἄλλοτε σᾶς ἐγράψαμε, τὰ ποιήματά σας δὲν εἶνε καθόλου ἐπιτυχῆ. Πρέπει νὰ πάψετε νὰ γράφετε στίχους. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἔχουμε δίκηο νὰ σᾶς δίνουμε τὴ συμβουλὴ αὐτή, δημοσιεύουμε κατωτέρω ἕνα ἐκ τῶν ποιημάτων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐστείλατε :

«ΙΔΑΝΙΚΗ ΘΛΙΨΙ»

Ὦ ! ἄστρα ἀπόψε λαμπερὰ
ἀέρας δροσερὸς φυσάει,
τὰ μέλη μου εἶναι παγερὰ
καὶ ἡ ψυχή μου ἀγκομαχάει.
Τὸν θάνατόν μου τὸν ζητᾷ
κάτι ἀπὸ τὸ ὕψη,
μὲ τριγυρίζει καὶ κυτᾷ
ἡ καρδιά μου ὅλο θλῖψη.

Τὰ λουλούδια ἀνθισμένα
γέρνουνται εὐγενικά,
σὰ νὰ εἶναι λυπημένα
ὅπου φεύγω ξαφνικά.
Ἕνα γέλοιο πικραμμένο
εἰς τὰ χείλη μου ἐπάνω,
κάτι τώρα περιμένω...
καὶ σιλογίζοιμαι πῶς νὰ πεθάνω ;

Ε. Δ. Γ. Κ. "Ὀχι χρήσιμα, δυστυχῶς. — Μ., Χανιά. Τὸ διήγημα ποὺ στέλνετε ὄχι καλὰ μεταφρασμένο. Εἴμαστε βέβαιοι, ἐν τούτοις, ὅτι μὲ λίγη προσοχή, θὰ φτιάσετε θαυμάσιες μεταφράσεις. Δοκιμάστε. Περιμένουμε. — Ἰ ω α ν ν ί δ η ν, Θεσσαλονίκην. "Ὀχι κατάλληλα γιὰ τὸ «Μπουκέτο» τὰ θέματα αὐτά. Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Α. Ν. Π α. Οἱ στίχοι σας καὶ καλοὶ καὶ κακοί. Πιὸ πολὺ κακοί. Οἱ καλοί, ἐν τούτοις, δείχνουν ὅτι, μὲ λίγη προσοχή, θὰ μποροῦσατε νὰ γράφετε τέλεια ποιήματα. Γιατί τί ἄλλο, παρὰ ἀπροσεξία, μαρτυροῦν τὰ δυὸ παρακάτω τετράστιχά σας :

«ΓΙΑΤΙ ! »

Γιατί ὡραῖα μου δέντρα ἀγαπημένα
τὰ μύρα τῶν ἀνθῶν δὲ μοῦ σκορπᾶτε ;
γιατί ὦῶμέ ! βουνά μου ἀνθοπλεγμένα,
γλυκόλαλες φωνὲς δὲν πλημμυρᾶτε ;
Γιατί κρίνα ὁλόλευκα καὶ ρόδα
στοὺς κῆπους δὲν ἀνθίζετε ἐκεῖ πέρα ;
Γιατί μου τριαντάφυλλα εὐώδα
ἐγείρατε ἀπ' τὴν ἔρμη σας μητέρα ;

Ζητᾶτε νὰ ὁμοιοκαταληκτήσετε τὸ «ρόδα» μὲ τὸ «εὐώδα». Ἀλλὰ «τριαντάφυλλα εὐώδα» δὲν λέμε ποτέ. Λέμε «εὐώδη». Ἔτσι δὲν εἶνε ; — Σ. Β α σ ι λ ε ί ο υ, Ἐνταῦθα. Γιατί ρωτᾶτε γιὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς ξέρετε ἢ μαντεύετε ; Ἀγνοεῖτε τάχα ὅτι ὅλες ἡ ἐφημερίδες κάνουν τὸ ἴδιο ; Παίρνουν δηλαδὴ μιὰ εἰκόνα ἀπὸ ἕνα ξένο περιοδικὸ καὶ τὴν δημοσιεύουν μ' ὁποιαδήποτε λεζάντα τοὺς γουστάρει ἢ τοὺς ἔρχεται βολικά. Καταλάβατε ; Ὥστε εἶνε περιττὸν νὰ καταφύγετε στὸν κ. Ταιάγρα, γιὰ νὰ σᾶς λύσῃ αὐτὴ τὴν ἀπορία. —Δ. Κ., Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας ἔχουν μερικοὺς στίχους ἀρκετὰ καλούς, ἀλλὰ παρουσιάζουν ἀρκετὲς ἀτέλειες στὸ σύνολό τους. Καὶ προπάντων λείπει ἡ ἀπαραίτητη συνοχὴ τῶν στίχων μεταξύ τους.—Κ. Γ. Χ. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἐπιτυχῆ. Ὑστεροῦν καὶ στὴν στιχουργία καὶ στὴν διατύπωσι—Τ. Ἠ ε ρ ο κ λ έ ο υ ς, Ἐνταῦθα. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν.—Ν. Π ρ ω τ ο ν ο τ ά ρ ι ο ν, Νάξον. Τὸ σημερινὸ σας ποίημα ὄχι ἐπιτυχές, ὅπως τὰ προηγούμενα. Πολλὴ θεματογραφία...—Γ. Ἄ ρ β α ν, Λακωνίαν. Θὰ ληφθῇ φροντὶς γι' αὐτὸ ποὺ μᾶς γράφετε. Μὰ γιατί τόσοι Ἀμερικανισμοί ; Γιὰ ποιὸ λόγο γράφετε τ' ὄνομά σας, τὸ Ἑλληνικώτατο χωριὸ σας καὶ τὴν Ἑλληνικωτάτην Μάνην....Ἀγγλικά ;...— Ἰ. Τ σ ι λ ι ν κ ί ρ ο γ λ ο υ, Κωνσταντινούπολιν. Ἡ Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου βασίστηκε ἴσως σ' αὐτὸ τὸ μῦθο κι' ἔγραψε τὸ διήγημά της. Ἀγνοεῖτε ἴσως ὅτι ἡ Παπαδοπούλου ὑπῆρξε ἡ πρώτη Ἑλληνὶς διηγηματογράφος.—Ἐ λ λ η ν Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ, Ἰωάννινα. Ἡ ποίησις δὲν εἶνε βέβαια μόνον ἡ στιχουργική, ἀλλὰ ἕνας ποιητὴς πρέπει νὰ ξέρῃ νὰ γράφῃ ἢ νὰ διαβάζῃ. Τὰ ποιήματά σας λοιπὸν ὄχι μόνον ἔχουν ἀνεπιτυχῆ στιχουργία, ἀλλὰ εἶνε καὶ πολὺ κοινά.—Ἰ. Ἀ λ β α ν ό ν, Ἡράκλειαν (Σερρῶν). Παρεξηγήσατε τὰ γραφόμενά μας. Ἀναφέραμε τὰ μέρη αὐτὰ ἐντελῶς στὴν τύχη. Ὅταν θὰ γίνῃ ἡ ὁριστικὴ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν ποὺ θὰ παρευρεθοῦν στὴν κλήρωσι, θὰ δῆτε ὅτι καὶ ἡ Μακεδονία θὰ ἔχῃ τὸν ἀντιπρόσωπό της.—Β α σ. Δ ρ ό ρ σ ο ν. Τὰ ποιήματά σας κοινὰ στὴ στιχουργία καὶ στὴν ἔμπνευσί τους.—Α. Μ η λ ι ά δ η ν, Κασβάλλαν. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν.—Γ ῶ γ ο ν Ἰ σ τ ρ ο ν. Τὸ Πρωτοχρονιάτικο ποίημά σας πολὺ κοινόν, ὅπως εἶνε κοινὰ ὅλα τὰ ποιήματα, ποὺ ἔχουν ὡς βάσι τὴν ἐπικαιρότητα.—Ἀ ν ώ ν υ μ ο ν. Τὸ πεζογράφημά σας κοινόν.—Φ ί λ η ν. Γιὰ τὸν Ζοζὲ Μοχίκα γράψαμε ἐν ἐκτάσει ὅταν πέρασε πρὸ ἔτους ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

·ΜΠΟΥΚΕΤΟ·

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντὴς: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 !! Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 !! Ἀμερικῆς » 6

Αἱ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐν Ἀμερικῇ Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργ. Ἀντωνιάδη B. P. 445 Elisabethville Congo — Belge.
ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.